

Joaquim Ferrer – Desembre de 2010

Uns barris i una parròquia explicats per Francesc Candel

La literatura ha estat considerada a vegades com una fantasia de la qual cal admirar-ne la capacitat d'imaginar situacions, aquesta és una manera d'escriure, però quan les ratlles que va fent un escriptor són la descripció de la realitat, aleshores els llibres esdevenen una eina per a conèixer millor com es el món on vivim.

Francesc Candel fou un escriptor sorgit i fidel de les realitats socials en les que vivia i en conseqüència tots els seus llibres i els milers d'articles que publicà formen una impressionant crònica de la vida dels treballadors amb qui compartí angúnies, projectes i esperances. Aquesta és la raó que fa que els seus llibres seguim admirant-los per la capacitat en descriure i per la profunditat amb que s'explica.

Fa una dies, la Fundació Paco Candel que està situada en els Jardins de Can Sabater, en els barris barcelonins que envolten la muntanya de Montjuïc, del Polvorí fins a Can Tunis, ha organitzat una taula rodona sobre un dels primers llibres de Candel "Historia de una parroquia" publicat el 1971 que ha estat triat molt encertadament per a fer aquesta sessió perquè enguany es el centenari de la Parròquia de la Mare de Déu de Port, l'església que ha aixoplugat tantes i tantes iniciatives de promoció dels habitants d'aquells barris. Promoció cultural, social i evidentment, espiritual.

En la taula rodona moderada per Rafael Hinojosa, patró de la Fundació i bon coneixedor des de la seva antiga militància en la Joventut Obrera Catòlica (JOC) i la posterior experiència política, intervinguérem l'actual rector de la Parròquia, Mn. Josep Hortet que aprofità per mostrar el llibre que recull l'immens treball fet des de la Parròquia en cent anys i com malgrat problemes, mancances, la guerra de 1936-

1939, la posterior dictadura franquista i la posterior recuperació de les llibertats, sempre ha estat una eina al servei dels veïns.

Va intervenir també Josep Maria Espinàs que fou durant molts anys regidor de l'Ajuntament de Barcelona del Districte Sants-Montjuïc i que hi establí sòlides relacions molt abans en els anys de joventut amb els també joves d'aquests barris. A continuació Esther Pardo recordà com la vida veïnal creava una relació familiar i com ara en créixer els barris és més difícil, però hi perviu un sentit de comunitat.

Per part meua vaig referir-me a aspectes del llibre "Historia de una Parròquia" que m'havien impressionat especialment com l'esforç en l'educació espiritual i cultural que es feia des de l'escola i amb l'organització dels avantguardistes que confluïen en l'extraordinària Federació de Joves Cristians de Catalunya que el 1936 fou perseguida per uns i el 1939 per el franquisme que la prohibí. La lectura d'aquest llibre em portà a rellegir un dels primers de Candel "Donde la ciudad cambia de nombre" publicat el 1961 on ja descriu de forma clara i tendre la realitat social que l'envolta. Per aquest gran escenari passen gent amb la vida difícil, molts en la marginació, enmig d'ells els herois com el metge del dispensari o els vicaris i la vida que va descabdellant-se dia a dia amb penes i alegries i els comentaris irònics i incisius de Candel.

Seguí un col·loqui participat per molts dels assistents a l'acte que tenien episodis per explicar que s'afegien a la vida que descriuen els llibres de Candel. Naixien de la mateixa percepció, dels mateixos barris i completaven la vida que entre tots havien viscut. És el secret de la literatura de Candel, que sorgeix de la vida i l'explica amb coratge i sentiment.